

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานพระราชบัญญัติกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๓๔ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔
เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ให้ประกาศว่า
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่อ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
อุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“บริษัท” หมายความว่า บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม
“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรม
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ขนาดย่อม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
“การระงับอุตสาหกรรมขนาดย่อม” หมายความว่า การประกอบอุตสาหกรรม การ
ทำหัตถกรรม หรือการประกอบกิจการอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ โดยมีลักษณะเป็น
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กิจการขนาดย่อมที่บุคคลภาคเอกชนเท่านั้นเป็นเจ้าของ และมีทรัพย์สินถาวรตามจำนวนที่กำหนด
โดยกฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
“หลักทรัพย์” หมายความว่า

- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
(๑) ตัวเงินคลัง
(๒) พันธบัตร
(๓) ตัวเงิน
(๔) หุ่นหรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๕) หุ้นกู้หรือหุ้นกู้แปลงสภาพ

(๖) ตราสารหรือหลักฐานแสดงสิทธิในทรัพย์สินของโครงการลงทุน หรือใบสำคัญแสดงสิทธิในการซื้อตราสารหรือหลักฐานแสดงสิทธิในทรัพย์สินของโครงการลงทุน

(๗) ตราสารหรือใบสำคัญหรือหลักฐานแสดงสิทธิอื่นใดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

“สถาบันการเงิน”^๒ หมายความว่า

(๑) สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๒) สถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น

(๓) นิติบุคคลที่ให้บริการสินเชื่อแก่การระงับอุตสาหกรรมขนาดย่อมตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“สินเชื่อ”^๓ ให้ความหมายรวมถึงธุรกรรมแพ็คเกจจริง ธุรกรรมการให้เช่าซื้อ ธุรกรรมการให้เช่าแบบลิสซิ่ง และธุรกรรมอื่นที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“เงินกองทุน” หมายความว่า ทุนที่ชำระแล้ว ซึ่งรวมทั้งส่วนล้ามูลค่าหุ้น ทุนสำรองเงินสำรองที่ได้จัดสรรจากกำไรสุทธิ และกำไรสุทธิคงเหลือจากการจัดสรรแล้ว

“ผู้ถือหุ้น” หมายความว่า ผู้ถือหุ้นของบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม

“ประกันสินเชื่อ” หมายความว่า ซื้อหรือตกลงจะซื้อหลักทรัพย์ที่ออกใหม่ทั้งหมด หรือแต่บางส่วนจากผู้ออก เพื่อการจำหน่ายต่อไป

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
การจัดตั้ง

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งบริษัทขึ้นตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม” และให้บริษัทเป็นนิติบุคคล

ให้บริษัทตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และจะตั้งสาขาขึ้น ณ ที่ใดในราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขาต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก่อน

มาตรา ๖ ความรับผิดชอบของผู้ถือหุ้นแต่ละคน ให้จำกัดเพียงเท่าจำนวนเงินที่ยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ

^๒ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

^๓ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “สินเชื่อ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๗ ให้กำหนดหุ้นเรือนหุ้นของบริษัทเป็นจำนวนหุ้นสามัญสี่ล้านหุ้นมีมูลค่าหุ้นละหนึ่งร้อยบาท รวมเป็นทุนสี่ร้อยล้านบาท

ทุนของบริษัทอาจเพิ่มขึ้นได้ด้วยการออกหุ้นสามัญใหม่ โดยมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น แต่การลดทุนจะกระทำมิได้

ในระยะเริ่มแรกให้กระทรวงการคลังถือหุ้นตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้า แต่เมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้วให้นับหุ้นที่รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือนิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น รวมเข้าเป็นจำนวนหุ้นที่กระทรวงการคลังจะต้องถือไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าดังกล่าวนี้ด้วย

มาตรา ๘ ให้บริษัทเสนอต่อประชาชนและหรือบุคคลใด ๆ ตามที่บริษัทจะกำหนด ให้เข้าซื้อหุ้นที่ระบุในมาตรา ๗ ตามเวลา วิธีการ และจำนวนที่บริษัทกำหนด และให้บริษัทจัดออกหุ้นเหล่านั้นได้

มาตรา ๙ เมื่อมีผู้เข้าซื้อหุ้นที่ระบุในมาตรา ๗ เป็นจำนวนไม่ต่ำกว่าสองล้านหุ้น และได้ชำระเงินเต็มมูลค่าแล้ว ให้คณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๑๕ นัดประชุมผู้ถือหุ้นโดยไม่ชักช้าเพื่อปรึกษากิจการที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และกิจการอื่นตามที่จำเป็น

มาตรา ๑๐ ภายหลังจากที่บริษัทได้มีผู้ถือหุ้น และได้มีการประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งกรรมการตามความในพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้นำบทบัญญัติที่ว่าด้วยบริษัทจำกัดในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่บริษัทโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทปฏิบัติแก่บริษัทเช่นเดียวกับบริษัทจำกัด

หมวด ๒
วัตถุประสงค์

มาตรา ๑๑ วัตถุประสงค์ของบริษัทมีดังต่อไปนี้

- (๑) ช่วยเหลือการระงับอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงินจำนวนมากยิ่งขึ้น
- (๒) ช่วยเหลือสถาบันการเงินมีความมั่นใจในการให้สินเชื่อแก่การระงับอุตสาหกรรมขนาดย่อมมากยิ่งขึ้น
- (๓) เร่งการกระจายสินเชื่อไปยังการระงับอุตสาหกรรมขนาดย่อมทั่วประเทศได้เร็วขึ้น
- (๔) ช่วยให้การพัฒนาการระงับอุตสาหกรรมขนาดย่อมบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีการประชุมผู้ถือหุ้นตามมาตรา ๙ แล้ว ให้บริษัทมีอำนาจกระทำกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๑ และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑)^๕ ให้การค้ำประกันสินเชื่อแก่การระดมทุนขนาดย่อม โอนสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับการค้ำประกันสินเชื่อการระดมทุนขนาดย่อมให้แก่บุคคลอื่น หรือดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องดังกล่าว ทั้งนี้ การโอนสิทธิเรียกร้องให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) ประกันซื้อ

(๓) จัดให้มีเงินกลับมาลงทุนใหม่ด้วยวิธีขายทรัพย์สินที่บริษัทได้มาจากการลงทุน

(๓/๑)^๕ ลงทุนหรือถือหุ้นในกิจการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจการตามวัตถุประสงค์ของบริษัทโดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

(๔) กู้ยืมเงินในหรือนอกราชอาณาจักรเพื่อธุรกิจของบริษัท และให้หลักประกันเงินที่กู้ยืม

(๕) ใช้เงินคงเหลืออยู่เปล่าของบริษัทซื้อหลักทรัพย์ที่มั่นคง

(๖) จัดให้ได้มา ถือกรรมสิทธิ์ เช่าหรือให้เช่า จำนองหรือรับจำนอง จำนำหรือรับจำนำ และขายหรือจำหน่ายด้วยวิธีอื่นใดซึ่งอสังหาริมทรัพย์ สงหาริมทรัพย์หรือหลักทรัพย์

(๗) เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคาร

(๘) จัดให้ได้มาซึ่งสัมปทาน สิทธิ หรือเอกสิทธิ์ใด ๆ บรรดาที่บริษัทเห็นว่าจะช่วยให้อัตถุประสงค์ของบริษัทสำเร็จผล

(๙) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ และทางเทคนิคแก่การระดมทุนขนาดย่อม และช่วยให้การระดมทุนขนาดย่อมนั้นได้รับการเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการและทางเทคนิค

(๑๐) ส่งจ่าย รับรอง หรือสลักหลังตั๋วเงินหรือใช้เงินตามตั๋วเงินเพื่อประโยชน์แห่งธุรกิจของบริษัท

(๑๑) จัดให้มีการสงเคราะห์ตามสมควรแก่ลูกจ้าง หรือผู้ที่พ้นจากการเป็นลูกจ้างของบริษัทและครอบครัวของบุคคลเหล่านั้น

(๑๒) กระทำการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของบริษัท

มาตรา ๑๓ บริษัทต้องไม่ลงทุนในกิจการใดที่กรรมการของบริษัทเป็นหุ้นส่วนหรือเป็นกรรมการหรือเป็นผู้ถือหุ้น หรือมีส่วนได้เสียอย่างหนึ่งอย่างใดอยู่ด้วยไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้บริษัทซื้อหรือมีไว้เป็นประจำซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่

(๑) เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับดำเนินธุรกิจ หรือสำหรับลูกจ้างของบริษัท

(๒) เป็นการได้มาจากการชำระหนี้ การประกันหนี้ หรือจากการซื้ออสังหาริมทรัพย์ที่จำนองไว้กับบริษัทจากการขายทอดตลาดโดยคำสั่งศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่ตกเป็นของบริษัทตาม (๒) ให้บริษัทจำหน่ายภายในห้าปี นับแต่วันที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตกเป็นของบริษัท เว้นแต่รัฐมนตรีจะขยายระยะเวลาให้หรือให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นสถานที่ตาม (๑)

^๕ มาตรา ๑๒ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

^๕ มาตรา ๑๒ (๓/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๓

การจัดการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕ ในวาระเริ่มแรกก่อนมีผู้ถือหุ้น ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น
คณะหนึ่งมีจำนวนสี่คน มีหน้าที่กำหนดข้อบังคับของบริษัทว่าด้วยกิจการต่าง ๆ ที่มิได้บัญญัติไว้ใน
พระราชบัญญัตินี้ และออกหนังสือชี้ชวนเพื่อเสนอขายหุ้น และกระทำหน้าที่และกิจการอื่นซึ่งเป็น
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ (๔) และมาตรา ๑๙ (๑) มาใช้บังคับแก่การดำรง
ตำแหน่งของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อบังคับของบริษัทตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น และ
บริษัทจะแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับได้ต่อเมื่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นลงมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่
ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมด

มาตรา ๑๖ ในการประชุมผู้ถือหุ้นตามมาตรา ๙ ให้เลือกตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นจาก
จำนวนกรรมการตามมาตรา ๑๕ อีกสองคน รวมเป็นหกคน และเมื่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นเห็นสมควรจะ
เลือกตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นอีกไม่เกินสองคนก็ได้

มาตรา ๑๖/๑^๖ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของบริษัท ที่ประชุมผู้ถือหุ้น
อาจกำหนดให้คณะกรรมการมีกรรมการเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่กำหนดในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ก็ได้
โดยจำนวนกรรมการทั้งหมดเมื่อรวมกรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๒๓ แล้ว ต้องไม่เกินสิบเอ็ดคน
จำนวนกรรมการทั้งหมดตามวรรคหนึ่งไม่นับรวมกรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตาม
มาตรา ๒๐

มาตรา ๑๗^๗ ให้กรรมการซึ่งที่ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ

สามปี

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งกรรมการขึ้นใหม่
โดยให้นำบทบัญญัติว่าด้วยกรรมการในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่
ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้

หากยังมีได้มีการเลือกตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ
นั้นอยู่ในตำแหน่ง เพื่อดำเนินกิจการของบริษัทต่อไปเพียงเท่าที่จำเป็น จนกว่าที่ประชุมผู้ถือหุ้นจะได้
เลือกตั้งกรรมการขึ้นใหม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๖ มาตรา ๑๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒)
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พ.ศ. ๒๕๖๐

^๗ มาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับเลือกตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

การเลือกตั้งกรรมการให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของบริษัท

มาตรา ๑๘^๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙

(๔) ที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทมีมติให้ออก

กรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ให้คณะกรรมการตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ เข้าเป็นกรรมการแทน และกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นเป็นผู้ตั้ง เว้นแต่วาระของกรรมการจะเหลือไม่ถึงหกสิบวัน จะไม่ตั้งกรรมการแทนก็ได้

กรรมการที่ได้รับการตั้งเข้าเป็นกรรมการแทน ให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๙ กรรมการต้องมีคุณสมบัติตาม (๑) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๒)

(๓) และ (๔) ดังต่อไปนี้

(๑)^๕ มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับของบริษัท

(๒) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่

กระทำโดยทุจริต

มาตรา ๒๐ ตราบิตที่เงินซึ่งรัฐบาลให้บริษัทกู้ยืมยังมีค้างอยู่ หรือการค้ำประกันที่รัฐบาลให้ไว้ตามมาตรา ๒๖ ยังไม่สิ้นอายุการบังคับ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลที่เห็นสมควรคนหนึ่งเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นจากจำนวนกรรมการที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจถอดถอนและแต่งตั้งบุคคลอื่นเข้าดำรงตำแหน่งแทนได้

กรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวรรคสอง อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่ต้องไม่เกิน

สองคราวติดต่อกัน

ให้นำมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^๕ มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่อบุคคลสาหรณขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

^๕ มาตรา ๑๙ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่อบุคคลสาหรณขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่กำกับและควบคุมโดยทั่วไปซึ่งการดำเนินงาน การบริหารกิจการ และธุรกิจของบริษัท และให้มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ที่บริษัทจะพึงกระทำได้ อำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) จ่ายเงินของบริษัทเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นในการจัดกิจการและการประกอบธุรกิจตามวัตถุประสงค์ของบริษัท การให้สินจ้างแก่กรรมการและลูกจ้างของบริษัท

(๒) ควบคุมให้มีการตรวจชำระบัญชีปีการระงับออกตราสารหนี้ขนาดย่อมยื่นขึ้นมาเพื่อขอรับการค้ำประกันสินเชื่อของบริษัท และให้รับไว้พิจารณาเฉพาะแต่ที่เห็นสมควรในทางเทคนิค การเงิน การเศรษฐกิจ และนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมของรัฐบาล โดยมีต้องคำนึงถึง

การอื่นใดทั้งสิ้น

(๓)^{๑๐} กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการอื่น ๆ อันเนื่องมาจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของบริษัท

ตราบไต่ที่เงินซึ่งรัฐบาลให้บริษัทกู้ยืมยังมีค้างอยู่หรือการค้ำประกันที่รัฐบาลให้ไว้ตามมาตรา ๒๖ ยังไม่สิ้นอายุการบังคับ การกำหนดนโยบายในการบริหารกิจการของบริษัทจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้ซึ่งอยู่ในตำแหน่งคณะกรรมการไม่น้อยกว่าสามคนและไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการและให้มีอำนาจและหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย อำนาจและหน้าที่ที่จะมอบหมายให้นั้นต้องไม่เป็นการเสื่อมเสียต่ออำนาจและหน้าที่ของผู้จัดการทั่วไปตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ซึ่งมีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ (๒) (๓) และ (๔) เป็นผู้จัดการทั่วไปของบริษัท

ให้ผู้จัดการทั่วไปเป็นผู้บริหารกิจการของบริษัทให้เป็นไปตามนโยบายที่คณะกรรมการกำหนดและมีอำนาจบังคับบัญชาลูกจ้างของบริษัททุกตำแหน่ง

ให้ผู้จัดการทั่วไปเป็นกรรมการของบริษัทโดยตำแหน่ง

มาตรา ๒๔ ตราบไต่ที่เงินซึ่งรัฐบาลให้บริษัทกู้ยืมยังมีค้างอยู่ หรือการค้ำประกันที่รัฐบาลให้ไว้ตามมาตรา ๒๖ ยังไม่สิ้นอายุการบังคับ การแต่งตั้งผู้จัดการทั่วไปของบริษัทจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

มาตรา ๒๕ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้จัดการทั่วไปเป็นผู้แทนของบริษัท แต่ผู้จัดการทั่วไปจะมอบอำนาจให้บุคคลอื่นกระทำการแทนตนเฉพาะในกิจการใดก็ได้

หมวด ๔

การค้ำประกันเงินกู้

^{๑๐} มาตรา ๒๑ (๓) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่บริษัทขอให้รัฐบาลค้ำประกันเงินกู้ที่บริษัทกู้ยืมเงินจากแหล่งให้กู้ยืมในต่างประเทศหรือภายในประเทศ ให้รัฐบาลมีอำนาจค้ำประกันเงินกู้ยืมได้แต่จำนวนเงินกู้ที่จะค้ำประกันเมื่อรวมกับต้นเงินกู้ที่การค้ำประกันของรัฐบาลยังคงอยู่ต้องไม่เกินสิบสองเท่าของเงินกองทุนของบริษัทเมื่อคำนวณเป็นเงินตราไทย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการค้ำประกันตามอำนาจที่มีอยู่ในกฎหมายใด

การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยเพื่อทราบยอดรวมของเงินกู้ตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราถั่วเฉลี่ยประจำวันที่ทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราได้กำหนดไว้ในวันทำสัญญา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมวด ๕ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การสวมสิทธิเป็นเจ้าของนี้ตามคำพิพากษา^{๑๑}

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๖/๑^{๑๒} ในกรณีที่สถาบันการเงินฟ้องคดีต่อศาลเกี่ยวกับสินเชื่อแก่การระงับอุตสาหกรรมขนาดย่อมที่บริษัทค้ำประกัน หากศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดบังคับตามสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงิน และบริษัทได้ชำระหนี้ให้แก่สถาบันการเงินตามภาระการค้ำประกันสินเชื่อภายหลังจากที่มีคำพิพากษาแล้ว ให้บริษัทเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าของนี้ตามคำพิพากษานั้นตามส่วนที่บริษัทได้ชำระหนี้ไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บทเฉพาะกาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๗ ให้บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นผู้ดำเนินงานกองทุนประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับกองทุนดังกล่าวไปเป็นของ บริษัท ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ส่วนของทรัพย์สิน เมื่อหักด้วยหนี้ที่โอนตามวรรคหนึ่งแล้วให้นำไปซื้อหุ้นของบริษัทในนามของสมาชิกกองทุนตามสัดส่วนเงินลงทุนในกองทุนของสมาชิกแต่ละราย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลตำรวจเอก เภา สารสิน

รองนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๑} หมวด ๕ การสวมสิทธิเป็นเจ้าของนี้ตามคำพิพากษา มาตรา ๒๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

^{๑๒} มาตรา ๒๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อช่วยให้สถาบันการเงินมีความมั่นใจในการให้สินเชื่อแก่อุตสาหกรรมขนาดย่อมและส่งผลให้อุตสาหกรรมขนาดย่อมได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงินจำนวนมากขึ้น ซึ่งเป็นการเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศยิ่งขึ้น อันจะมีผลส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ขยายตัวไปสู่ชนบทเพื่อบรรเทาปัญหาการว่างงานและการชะลอการอพยพของประชาชนเข้ากรุงเทพมหานคร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐^{๑๑}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๑๒ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

(๑) ให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมจัดให้มีการประชุมผู้ถือหุ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อเลือกตั้งกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมตามพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้กรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับพ้นจากตำแหน่ง แต่ให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมต่อไปเพียงเท่าที่จำเป็นจนกว่าที่ประชุมผู้ถือหุ้นจะได้มีการเลือกตั้งกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมตาม (๑) ทั้งนี้ มิให้นับวาระการดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับรวมเข้าด้วย

(๓) เมื่อสิ้นรอบปีบัญชีที่หนึ่งและที่สอง ให้กรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนหนึ่งในสามเป็นอัตรา โดยให้นับบัญชีตามตรา ๑๑๕๒ และมาตรา ๑๑๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับแก่การออกจากตำแหน่งของกรรมการโดยอนุโลม และให้ถือว่า การออกจากตำแหน่งนั้นเป็นการออกตามวาระตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดบังคับตามสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงินในสินเชื่อการอุตสาหกรรมขนาดย่อมก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และต่อมาภายหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมได้ชำระหนี้ตามภาระการค้ำประกันแก่สถาบันการเงิน ให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้นได้ ทั้งนี้ ตามส่วนที่ได้มีการชำระหนี้ไป

^{๑๑}ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔/ตอนที่ ๘๙ ก/หน้า ๑/๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐

